

Sygn. akt III Ca 263/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2023 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. D., J. D. (1) i M. S. (następców zmarłej powódki J. D. (2))

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 23 listopada 2021 r., sygn. akt I C 1221/20

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 o tyle, że:

a) **zasądzone w nim odsetki za opóźnienie zasądza od dnia 30 września 2018r.;**

b) **oddala powództwo w części żądania zasądzenia od pozwanej**

na rzecz powodów odsetek za opóźnienie za okres od 30 sierpnia do 29 września 2018r.;

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanej na rzecz każdego z powodów kwotę 300 zł (trzysta złotych), z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 263/221

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 23 11 2021r. zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powodów: M. S., W. D. i J. D. (1) kwoty po 7.000zł (łącznie 21.000zł),

z ustawowymi odsetkami od dnia 30 08 2018r., oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia między innymi przywołał regulacje: art. 448 k.c. w związku z art. 24 § 1 k.c. orz art. 445 k.c. i art. 822 § 1 k.c. Stwierdził, że wypadek z dnia 21 09 2016r. wywołał ciężki i trwały uszczerbek na zdrowiu W. D.

i doprowadził do czasowej utraty więzi bliskości pomiędzy poszkodowanym, a jego matką J. D. (2) (pierwotna powódka zmarła w toku postępowania). W. D. bezpośrednio po wypadku przebywał w śpiączce, po czym został poddany długiemu procesowi leczenia i rekonwalescencji, który nadal trwa. Proces ten jednak przynosi tylko nieznaczną poprawę na przyszłość. Obecnie kontakt z nim jest utrudniony, przez co ma on problem z jasnym komunikowaniem swoich potrzeb i wyrażania swoich emocji – co Sąd zobaczył i usłyszał podczas jego przesłuchania. Pomiedzy J. D. (2) a W. D. istniała bardzo silna więź emocjonalna. Przed wypadkiem mieszkali oni wspólnie i poszkodowany poczuwał się

do odpowiedzialności za nią, troszczył się o nią i pomagał jej. Istniejąca pomiędzy nimi więź „była o tyle silniejsza, że syn był przed wypadkiem jej najbliższym oparciem”. Ocenił, że poważny i nieodwracalny stan jego zdrowia doprowadził do zerwania więzi bliskości i więzi emocjonalnych z matką, co doprowadziło do naruszenia dóbr osobistych J. D. (2), „przez co pozwana na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. zobowiązana jest do jej naprawienia”. Wskazał, że „ustalone w sprawie okoliczności przemawiają za przyjęciem, iż adekwatną kwotą z tytułu zadośćuczynienia pieniężnego dla J. D. (2) jest kwota 21.000zł” i mając to na uwadze orzekł jak w sentencji. O należnych powodom od pozwanej odsetkach za opóźnienie w spełnieniu zasądzonych świadczeń orzekł przy zastosowaniu regulacji art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzając je „od dnia następnego po dniu zgłoszenia pozwanej żądania zapłaty zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych”.

O kosztach procesu orzekł na podstawie regulacji art. 100 k.p.c. „kierując się zasadą słuszności”.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana (...) Spółka Akcyjna w W.** w części uwzględniającej powództwo, która wносиła o jego zmianę przez oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jej rzecz od każdego z powodów zwrotu kosztów procesu za obie instancje, albo uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucała, że przy ferowaniu wyroku naruszono wskazane w apelacji regulacje prawa procesowego i materialnego w sposób w niej podany.

Powodowie: M. S., J. D. (1) i W. D. wnosili

o oddalenie apelacji i zasądzenie na ich rzecz od pozwanych zwrotu kosztów postępowania

za drugą instancję, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił zważył co następuje:

Sąd pierwszej trafnie zakwalifikował dochodzone roszczenia przyjmując,

że mają one źródła we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia regulacjach prawnych oraz prawidłowo rozpoznał sprawę.

Poczynione ustalenia faktyczne nie były kwestionowane w apelacji,

mają one podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wiarygodnych źródłach dowodowych, których ocena jakkolwiek lakoniczna mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ja podziela.

Z tych względów Sąd odwoławczy przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji (art. 387 § 2¹ pkt 1 k.p.c.).

Prawidłowa jest także dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna dotycząca istnienia dochodzonego roszczenia i jego zakresu, a Sąd odwoławczy związaną z tym ocenę prawną Sądu pierwszej instancji podziela i przyjmuje za własną (art. 387 § 2¹ pkt 1 k.p.c.).

Odpowiedzialność pozwanej za skutki wypadku drogowego w którym uczestniczył W. D., co do zasady nie była kwestionowana w toku postępowania i ma ona swe prawne odniesienie w regulacji art. 415 k.c. w związku z art. art. 436 §1 k.c. oraz art. 822 § 1 k.c.

Przy ferowaniu zaskarżonego wyroku trafnie oceniono, że na skutek wypadku doszło do naruszenia więzi rodzinnych pomiędzy W. D., a jego matką J. D. (3).

Jakkolwiek nie doprowadziło to do niemożności kontynuowania pomiędzy nimi więzi rodzinnej, co zgodnie ze słuszną oceną Sądu Rejonowego wyłączyło możliwość zastosowania w sprawie regulacji art. 446² k.c. (z tej przyczyny podniesione

w tej kwestii w apelacji zarzuty są całkowicie chybione), to jej naruszenie spowodowało powstania po stronie J. D. (3) skutecznego względem pozwanej roszczenia o zapłatę zadośćuczynienie przy zastosowaniu regulacji art. 448 zd. 1 k.c. w związku z art. 24 § 1 k.c. i art. 445 k.c.

Zgodnie bowiem z przywołanym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku poglądem Sądu Najwyższego (Sąd odwoławczy go podziela), również tylko czasowa utrata więzi rodzinnych lub jej istotne ograniczenie może prowadzić do powstania roszczenia o zadośćuczynienie, o ile w okolicznościach sprawy – tak jak to ma

to miejsce w niniejszej sprawie - prowadzi ona do naruszenia konstytucyjnie chronionego „dobra rodziny”.

Stosownie do utrwalonego poglądu prawnego zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i jego wysokość musi przedstawiać ekonomiczną wartość, lecz równocześnie nie może być nadmierna w stosunku do stopnia naruszenia dobra osobistego i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa oraz powinna być utrzymana w rozsądnych granicach, a Sąd odwoławczy może zmienić jego wysokość tylko wówczas, gdy zasądzone zadośćuczynienie jest oczywiście wygórowane

albo zaniżone.

Uwzględniając okoliczności wzięte pod uwagę przez Sąd pierwszej instancji

przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia, przyjąć należy, że zasądzone od pozwanej

na rzecz powodów zadośćuczynienie w łącznej wysokości 21.000zł nie jest oczywiście wygórowane, wobec czego brak jest podstaw do jego skorygowania

Dlatego w tej części apelacja jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c.

i jako taka z mocy zawartej w nim regulacji podlegała ona oddaleniu.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że odsetki ustawowe za opóźnienie pozwanej zasądzonego zadośćuczynienia zasądzone wadliwie „od dnia następnego po dniu zgłoszenia pozwanej żądania zapłaty zadośćuczynieni z tytułu naruszenia dóbr osobistych”, zamiast prawidłowo po upływie 30 tego zgłoszenia (art. 14 ust 1 ustawy

z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych).

W tej zatem części zaskarżony wyrok jest wadliwy, a apelacja uzasadniona,

co prowadziło do jego zmiany w sposób wskazany w sentencji, przy zastosowaniu regulacji art. 386 § 1 k.p.c.

Określenie należnej powodom od pozwanej łącznej sumy zadośćuczynienia zależy od oceny sądu.

Rodzi to po stronie sądu uprawnienie do włożenia na jedną ze stron obowiązku zwrotu kosztów (art. 100 zd. 2 k.p.c.), co pomimo odmiennego uzasadnienia znalazło ostatecznie prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku.

R. z podanych względów orzeczono jak sentencji przy zastosowaniu wskazanych powyżej regulacji prawnych.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o regulację art. 98 § . 1 i 3 k.p.c. w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 i § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2014r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, biorąc pod uwagę, że pozwana przegrała w postępowaniu odwoławczym i powinna zwrócić powodom w częściach równych (po 1/3 części) poniesione przez nich koszty zastępstwa przez tego samego fachowego pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym w kwocie 900zł (1.800zł x 1/2), tj. po 300zł każdemu z nich (900zł x 1/3).

Ich stanowisko w sprawie było bowiem identyczne i ich pełnomocnik podejmował w ich imieniu te same lub podobne czynności procesowe, przez co pomimo wielopodmiotowości jego umocowania, jego nakład pracy był równoważny nakładowi pracy jednego pełnomocnika.

SSO Leszek Dąbek